8ste JAARGANG. CURAÇAO DEN 26n. SEPTEMBER 1891. N° 404

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

"DE HEILIGE ROK."

Bovenstaande titel heeft in de laatste dagen tal van buitenlandsche en ook nederlandsche bladen — bij voorkeur die in handen van Israëlieten zijn — gelegenheid gegeven, tot het opnemen van hatelijke artikels: vol spotternij over een uiting van katholiek leven, die wij heden aan onze Lezers wenschen voor te stellen.

Wij verwijlen eenige oogenblikken in de oudste stad wellicht van Europa, de merkwaardige bisschopsstad Trier. De katholiek voelt zich hier zoo geheel te huis. Alles spreekt hem van godsdienstig leven. Geen huis ontmoet hij, of het heeft zijn heiligenbeeldje in den gevel. En nu vooral, bij de gelegenheid dat de heilige "Rok", of het Kleed zonder naad, dat de Zaligmaker tijdens zijn leven en lijden droeg, ter vereering wordt uitgesteld, nu tintelt en gloeit alles van een godsdienstig leven, dat voortspruit uit een innig, diepgeworteld geloof.

Nu trekken processies, met hare geestelijkheid in koorgewaad aan het hoofd biddend en zingend door de straten der oude, vriendelijke, in feestgewaad getooide stad. Koorknapen in hun kleurige kleeding, vaandragers, koren, die meerstemmige kerkelijke liederen zingen: mannen, vrouwen, kinderen, die luidop hun rozenkrans bidden — alles trekt in stipte orde godvruchtig voort naar het domplein, waar allen zich in een dubbelen, duizenden lange rij opstellen, geduldig wachtend, dikwerf uren achtereen, om toegelaten te worden tot het aanschouwen van het kostbaar kleed, waaraan zoovele dierbare, maar smartelijke herinneringen verbonden zijn. Over dat domplein ruischt van het vroege morgenuur tot den laten avondstond het geheimzinnig gemurmel van de schare, die met gedempte stem biddende, het hart tot God verheft.

Langzaam treedt men vooruit en eindelijk den Dom binnen. Zoo langzaam trekt de stoet voort, dat er gelegenheid te over is om een blik op de bouworde van die oudste kerk van Duitschland te slaan.

Van buiten levert het gebouw een zeer onregelmatig uiterlijk op; dit komt doordat tegen den Dom aan de Liebfrauenkirche gebouwd is, die men samen uitwending voor één geheel zou aanzien. Wel is de Dom romaansch en de kerk vroeg-gothisch maar zulks ziet men meer bij Duitsche kerken, waaraan lang gebouwd is.

Van binnen is de Dom zelf deels romaansch, deels vroeg-gothisch. Bijzonder schoon is zij niet, maar ze is indrukwekkend. Overal bevinden zich altaren, zoowel in laat-gothiek als renaissance, tot tegen de pijlers toe in het schip, wat niet zeer liturgisch is.

In eene dubbele rij trekken de pelgrims langzaam langs de rechterzijde naar het hooge priesterkoor. Achter het altaar is nog eene vlucht zwart marmeren trappen; zijn die beklommen, dan staat men vlak voor de allerkostbaarste reliquie, welke, in een groot schrijn gesloten, reeds der pelgrims blikken bij hun eerste binnentreden heeft getrokken. Daar wordt gebeden en gesmeekt met eene vurigheid, die in het gemoed grijpt. Lang mag men niet toeven: zachtkens voorschrijden, met juist genoeg tijd om den H. Rok goed te zien en de meegebrachte devotie-voorwerpen er te laten aanraken, en men verlaat ter linkerzijde den Dom, om voor de onafgebroken schaar pelgrims achter zich plaats te maken.

De H. Rok hangt geheel uitgespreid en heeft den vorm van een priester-albe, echter met korte mouwen. Blijkens de grootte ervan was de Zaligmaker van rijzige gestalte. Men weet, dat die Rok Christus' kleed zonder naad is, volgens de overlevering geweven door de H. Moeder Gods, en waarover de Romeinsche soldaten onder het Kruis het lot wierpen. De Christenen van Jerusalem hebben het teruggekocht, en in het begin der vierde eeuw bracht de moeder van den Romeinschen keizer Constantijn, de H. Helena, de reliek uit Palestina over naar Trier, waar zij waarschijnlijk gedoopt is en zeker gewoond heeft. De H. Rok is in den loop des tijds met twee kostbare hulsels omgeven, om hem tegen vertering te behoeden; die omhulsels zijn reeds deels vergaan, zoodat men den H. Rok goed kan zien. De kleur van het Gewaad is bruinachtig, — volgens de overlevering tengevolge van het zweeten van water en bloed door Christus in den hof van Gethsemaneh........

En het hart vervuld met die smartelijke herinneringen, knielden daar in deze dagen meer dan half millioen katholieken vol eerbied neder en vereerden het kostbare Kleed, gedrenkt door het dierbaar Bloed van hun goddelijken meester.

Inderdaad schoone, hartverheffende uiting van katholiek leven. Och, noem het geen dweepzucht, die zulk een breede schare uit alle oorden ter vereering van het dierbaar Kleinood bijeen roept. Het geloof, het geloof alleen, dat overal één is, dat overal leeft en bloeit, ook al poogt men het uit te roeien, het geloof alleen kan zulke daden werken.

Hoe koud staat het Protestantisme hier tegenover, dat het zelf niet beneden zich achtte zijn leden, bij de komst der pelgrims te Trier, tot verzet aan te sporen. Het triersche orgaan van den *Evangelischen Bund* riep de protestanten op, om tijdens de aanwezigheid der „bijgeloovige" lieden, den „moed des belijders" te toonen. Vreesden zij voor de zooveelste maal een veroordeeling van hun koudheid en gevoelloosheid in zake van godsdienst? Hoe dit zij, genoemd orgaan ontging zijn straf niet; het werd door de *Landeszeitung* duchtig uitgelachen. De protestanten van Trier, schreef dit blad o. m., zijn veel te praktisch om zich tot *Bekennermut* te laten verleiden. Zoolang de expositie duurt verhuren zij liever woningen en maken *Geschäfte*. Later komt misschien de „moed des belijders" weer boven!

De bijzondere scholen in de Vereenigde-Staten.

Onlangs werd aan de leden van het engelsch Parlement een belangwekkend stuk rondgedeeld. Dit stuk gaf verslag van een onderzoek door den heer Fitch, inspecteur van de voorbereidende scholen in Engeland, ingesteld omtrent het vraagstuk van opvoeding en onderwijs in den vreemde. In het bijzonder werd de inspecteur belast de wijze te bestudeeren die bij de opvoeding der kinderen in Frankrijk en in de Vereenigde Staten in gebruik is. De toestand van opvoeding en onderwijs in Frankrijk komt genoegzaam overeen met dien in Nederland. Waar men in Frankrijk tegenover de openbare — een bijzondere school opricht zijn de vorderingen en het getal der scholieren van deze nimmer beneden dat van gene. De toestand van onderwijs en opvoeding in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika is minder bekend; vandaar dat eenige cijfers, die de heer Fitch aangeeft van groot belang zijn.

De toename van het getal leerlingen der bijzondere of confessioneele scholen — voorzoover zij uit het verslag over veertien Staten van den heer Fitch zijn bekend geworden — bedraagt zeven ten honderd, terwijl de vermeerdering van het aantal scholieren der Staatscholen totaal onbeteekenend is.

In slechts enkele Staten zooals Mas-

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio francés.

Continuación.

— "¡ Hendrik !" — e pastor a continuá — "aki awor na e lugar camina ángelnan di Dios ta listo pará pa recibí alma di Lena hibéle delanti di trono supremo, lo bo kier primintí mi ¿ no ta verdad ? di desistí di bo odio contra Wouter; koe huntoe coe mi lo bo sinjá e jioe stimá i deplorá recuerdo di su mama i hasta di su tata mes."

— "¡ Hendrik ! perdoná i loebidá lo pasado !" — e enferma a suplikéle.— "No acibará mi último momentonan coe un sentimiento di odio. Mi a sacrificá toer cos, sacrificá bo també algo, pa amor pa mi. Como muchá nos dos huntoe tabata dichoso, más después nos dicha a birá un imposibilidad. Sea conforme ayí riba i cordá koe te ainda bo por consagrá mi un amor fraternal, stimando i cuidando e jioe di mi corazón. ¡ Ay, Hendrik ! lo mi no descansá trankilamente den mi tumba, si bo no reconciliá coe bo roemán."

— "¡ Lena, Lena, mi ta perdonéle !" — e hoben dici soljozando, mientras lágrima copiosa a keda ta banja su pecho. — "Lo mi stimá bo jioe, awor ainda más koe nunca; mi ta perdoná Wouter toer inhusticia cometé coe mi, coe nos toer. A menudo lo mi bai coe bo jioe den cementerio, i ayí nos lo arrodiljá na pía di bo tumba pa nos implorá misericordia divina pa descanso di bo alma."

— "¿ Mamá ?" — e vocecita plateada di Hanna a balbuceá — "mamá ¿ ta oenda mamá kier bai ? ¿ Den cementerio ? ¡ O, no ! kedá cerca mi; mi ta stimá bo asina tantoe, mamá.".................

Lena tabata yorá; él a hiza su wowonan inundá di lágrima na cieloe, i él tabata rezá:

— "¡ Ay ! Ainda un momento, mi Dios ! pa mi protegé i stimá mi jioe, mi sanger.......... Mirá, él ta poné su manoenan na otro, él també ta rezá, coe lágrima na wowo, pa por conservá su mama........¡ Ma nó !......En vano.. Mi ta mirá Bo caba sintá riba bo trono hermoso.......... Bo ta yamá mi cerca Bo.......... Bo ta hari coe mi i parcé Bo ta bisa mi: ¡ Biní cerca Mi ! bini"........

E palabranan ayi a sali tan bonita i tan armoniosa fô di Lena su boca, koe di repente Hendrik a recordá huventud di su amiga di infancia. Na e tempoe ayá, e actual moribunda tabatin semper palabranan encantadora den su boca, palabranan koe a arrebatá alma dje hoben. El nunca a papia manera e otra aldeananan, i sin embargo no tabatin nada di afectación den dj' éle. Den su expresionnan tabatin semper un sentimiento profundo koe tabata vivificá su alma, manera rayo vivificador di solo ta ehercé su influencia benéfica riba un flor adormecida.

Desde koe Hendrik a regresá di ehército, hamás él a tendé e tal dulzura ayi den su voz, sino te awor riba su cama di morto. Awor també él a recobrá su promer beljeza huvenil; él parcé un ángel, según él ta bai acabando.

— "¡ Mi Dios, doenéle forza te na mi fin !" — Everard tabata rezá.

Cabez dje enferma a zak un banda riba su coesinchi. Su wowonan, yen di tristeza, a keda clavá riba e sernan, rondó di su cama.

Caba él a tirá un vista riba solo moribundo di invierno, riba naturaleza, cubrí coe e manto blancoe, riba e humilde templo dje aldea, koe bo por a mirá dj'ayí, i después él a bolbé fihá su vista riba Everard, Hanna i Hendrik.

¿ Tabata despedida esaí ?

Sí, e último saludo na Loverghem i su habitantenan; tabata e "*hasta la vista*" na su amádonan.

— "¡ Mi ta sinti koe e momentoe supremo ta bai yegando !" — e mama dici, cogiendo e vela bendita coe su manoe débil — "Hanna ....mi jioe ....O, largá mi zoenchéle pa última........bê......si, pa últimá..... ....Mi jioe........stimá Dios.... bo tata i toer koe a stimá mi........ Adios........Hendrik, sea más feliz di lo ke bo tabata te awé........Wouter, perdoná mi, si acaso mi por a ofendé bo........Adios........Boso toer sea fortuná. ...."

Everard a coeminsa oración di agonizante, i Lena tabata acompanjéle.

Poco poco su wowonan a bai cerrando, i su respiración debilitando. Ainda un bê más él a drai su vista pa despedi di Everard, di Hanna i Hendrik, i coe *¡ Hesús......Maria....Hosé*, riba su lipnan, él a expirá ketoe i resigná coe un sonrisa dulce riba su cara pálida.

— "¡ Morto !" — Hendrik a gritá — "¡ morto ! Pa semper arrancá fô di nos. ¡ O, senjor pastor, esai ta muchoe duroe pa nos !"

— "Silencio, Hendrik, conformidad den Dios, koe ta disponé toer cos pa lo mehor." — Everard dici — "Amigo, no ta un adios pa semper él a bisa nos. Lena a bai nos delanti cerca El koe ta i lo keda eterno, cerca El koe su reino no tin fin. No ta den espiritu él a bisa nos "*adios*" — nó, él dici "*hasta la vista*" den reino di amor"....

sachussets, Rhode-Island, Connecticut en de Staten New-York en New-Yersey bedraagt het cijfer der leerlingen der openbare scholen 4.938, terwijl in eenzelfde tijdverloop de bijzondere scholen vermeerderd zijn met 12.856 leerlingen: d.w.z. bijna driemaal zooveel.

De staat van het onderwijs in New-Hamsphire teekent. zich volgens het verslag van den heer Fitch door een eigenaardig feit. Daar is het getal der leerlingen der openbare school gaandeweg verminderd, terwijl het bijzonder onderwijs zich terzelfder tijd in een vermeerdering van 615 scholieren mochten verheugen.

Andere cijfers, door den heer Fitch aangegeven, stellen ons in de gelegenheid in het algemeen een blik te slaan in den toestand van onderwijs en opvoeding in de Staten van Noord-Amerika. De bijzondere scholen van New-York worden bezocht door 45.000 kinderen: een getal, dat met den dag toeneemt. Philadelphia telt op zijn bijzondere scholen 20.000 leerlingen: Chicago 35.071. Het blijkt verder, dat de heer Fitch geen woorden van waardeering genoeg heeft, wanneer hij verklaart, dat de bijzondere of confessioneele scholen in de Vereenigde Staten op bewonderenswaardige wijze toenemen, geheel buiten verhouding van den voortgang der openbare scholen. En dit terwijl zij geheel afhankelijk zijn van den bijstand van particulieren en door de huisgezinnen zelf bekostigd moeten worden.

Het algemeen besluit dat de heer Fitch uit zijn onderzoekingen trekt, laat zich in de volgende woorden samenvatten:

Ons dunkt, dat de openbare scholen, door leeken bestuurd, nimmer wezenlijke volksscholen kunnen zijn.

Zooals wij vroeger — bij de aankondiging van het plan, om voor wijlen den hoogvereerden Bisschop van Curaçao Mgr. Nieuwindt, een monument ter gedachtenis op te richten—beloofd hebben, nemen wij nu, op verzoek van den WelEd. Heer W. Henriquez de volgende lijst van bijdragen, tot dat doel strekkende, in ons blad op:

Lijst van bijdragen voor het monument van Mgr. Nieuwindt.

W. H	f100.—
Consul van Sp	25.—
L. V. L. en im	50.—
L. N	25.—
Elsevijf en familie	20.—
Isaac Maduro	15.—
Jan Monsanto	15.—
Cons. van St. Dom	10.—
Drie bijdragen	7.50
N. N	25.—
B. B	25.—
Alf. Henriquez	150.—
Twee leden der St. Jozefs-Gez.Ver.	5.—
Manuel M	25.—
La Guaira: J. en F. de Leon	f118.—
E. G	5.—
J. H. C	2.50
F. P	3.—
J. H. de C	2.—
J. Laurens	10.—
Eenige Vrienden van Mgr. N.	91.—
P. C	2.50

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met genoegen vernemen wij, dat onze stadgenoot, de heer *Jacques Ellis*, die in Nederland aan de universiteit van Utrecht in de medicijnen studeert, in zijn candidaats-examen voorspoedig en gelukkig is geslaagd.

Wij bieden zijn geachte Ouders onze hartelijke gelukwenschen bij deze gelegenheid aan. Het moge hun een balsem zijn in de wonde, die hun kort geleden door het verlies van hun jongeren zoon geslagen werd.

Een minder aangename beleefdheid vervullen wij, door aan den heer Mr. Th. L. J. Nuyens onze betuiging van innige deelneming te kennen te geven bij den derden slag reeds die hem in zoo korte dagen getroffen heeft, door het droevig verlies zijner zuster.

De heilige staat echter waarin zij overleed en de verborgen maar opofferende bediening, die zij bekleedde en waarvoor God haar een overvloedig loon niet zal onthouden, mogen den heer Nuyens en zijn hoogvereerde Ouders een groote troost zijn in deze nieuwe, zware beproeving.

De zee vraagt deze maand niet weinig offers. Na de stoomboot *Californian*, die op Aruba strandde en de nederlandsche schooner *Ma Belle*, die op de kust van Paraguana verging, stiet het barkje *Zilio* op de Oostkust van ons eiland en ging te gronde, zonder dat er echter menschenlevens bij te betreuren zijn.

Ongelukkiger liep het af met een visscher, die jl. Zaterdag in de haven verdronk en wiens lijk kort daarna werd opgevischt.

Deze echter was er wellicht op uitgegaan om de kost te verdienen: maar luitenant SELHORST, die met een paar militairen in het Schottegat jl. Zondag uit spelevaren ging, moest dit vermaak bijna met zijn leven betalen. De zeilboot waarvan hij met zijn minderen plaats nam, ging eensklaps naar de diepte en slechts aan de spoedig verleende hulp van een nabijzijnde roeiboot, hadden hij en de zijnen het te danken, dat zij met den schrik en een nat pak vrijkwamen.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

A. H. de Rechemont, William Bralten, Jean I. Boggio & Co., Francisco J. Delgado, Isaac Jh. Eledgin, Edwin Evans, J. Friot Garmers, Ines Mercedos, M. A. Matos & Co., Willemina Prins, Francisco Sasso, Pablo Ma. Salazar, Simon Tinoco, Irena Valencia.

Niet voor verzending vatbaar: een drukwerk geadresseerd aan John A. Dania te Coro en een dito aan A. Wientjes te Neerbosch.

NEDERLAND.

—De Koningin kreeg op haren verjaardag van de Koningin-Moeder niet alleen een kleine sjees van zeldzaam fraaie afwerking, met bijbehoorend tuig en een prachtige poney, maar ook een door C. Dake geëtst portret harer moeder.

— Was het de gewoonte van wijlen den Koning, om, ter gelegenheid van zijn verjaardag, aan verschillende liefdadigheidsinrichtingen giften, te verstrekken, de Koningin heeft blijkens de talrijke giften, die zij heden heeft geschonken, die traditie van haren Vader in eere gehouden.

— Aan de koninklijke tafel op Het Loo waren dinsdag, behalve de Ministers, nog genoodigd de leden van het corps diplomatique, de grootmeester van het huis der Koningin, de directeur van het Kabinet en andere hoogwaardigheidbekleeders.

— Tot lijfarts van H. M. de Koningin is dr. G. P. Tienhoven benoemd.

— Den 30 October aanst. zal het 25 jaar geleden zijn dat de hr. Haffmans tot lid van de Tweede Kamer werd gekozen.

— De *Staats-Ct.* maakt bekend, dat de tegenwoordige Zitting van de Staten-Generaal zal worden gesloten op zaterdag 19 Sept. e. k., door den Minister van binnenl. zaken.—Tot voorzitter der volgende Eerste Kamer is benoemd, mr. A. van Naamen van Eemnes.

— De Haagsche correspondent van de *Zutph. Ct.*, er op wijzende, dat de nieuwe minister van binnenl. zaken gedacht heeft aan de noodlijdende gemeenten, verneemt uit goede bron, dat hij evenzeer spoedig zal toonen een groot voorstander te zijn van vakonderwijs en de invoering van leerplicht noodig te achten. Wat de regeling van de sociale belangen betreft, zoo verneemt de schrijver, dat voortaan niet meer, zooals vroeger, het departement van Justitie voor zich het leeuwenaandeel zal nemen van de sociale kwestiën. De voorbereiding van maatregelen, die niet van streng juridischen aard zijn, zal voor een groot deel aan het departement van waterstaat, handel en nijverheid geschieden.

De minister van financiën moet ook zijn opgetreden met het ernstige voornemen, om eene comptabiliteitswet voor Nederland tot stand te brengen.

—De laatste nog levende engelsche Officier welke den slag van Waterloo meêmaakte, generaal George Whichcote, is in zijn zeven en negentig jarige ouderdom overleden.

BUITENLAND.

Rome.—Ondanks alle geruchten, kan worden verzekerd, dat Z. H. de Paus eene buitengewone goede gezondheid geniet. In den tijd, dat, wegens de groote warmte van het seizoen, geene audientie verleend werd, ging er toch bijna geen dag voorbij, of de Paus verleende gehoor aan dezen of genen. Zondag 30 *Aug.* heeft Z. H. de H. Mis in zijn huiskapel gelezen en aan een dertigtal de H. Communie uitgereikt. Dr. Cerarelli zeide onlangs. Het roemrijk pontificaat van Leo XIII is nog niet ten einde. Zijn H. kan nog gemakkelijk tien jaar leven. Het zenuwgestel van den Paus is een der sterkste, en daarbij komen zijne matige levenswijze, zijn gezond gestel, zijne bedrijvigheid en geestkracht. Toen Z. H. den stoel van Petrus bestegen heeft, heeft Hij daar nieuwe kracht en een nieuw leven gevonden.

Italie. — De onderhandelingen over het handelsverdrag met Duitschland en Oostenrijk, worden zeer bemoeilijkt door de hooge eischen die deze beide Mogendheden aan Italie hebben gesteld. De minister van financiën acht die voor het meerendeel voor Italië onaanneembaar.

Frankrijk.—De terugkeer van den Russischen ambassadeur Mohrenheim uit Petersburg, heeft opnieuw tot opgewonden uitlatingen aanleiding gegeven. Hij zelf hield te Cauterets, eene lange rede: men heeft opgemerkt, dat hij met geen enkel woord van den vrede heeft gesproken. Minder voorzichtig laat zich de hr. Pichon, rapporteur van de begrooting van buitenlandsche zaken, uit. In zijn rapport, dat aan de leden der kamer is rondgedeeld, leest men: „Wij hebben van niemand iets te vreezen, en door onze verstandige houding hebben wij eene vriendschap verworven, die ons een onwankelbaar vertrouwen in eene vergeldende gerechtigheid verleent. Met vreugde begroeten wij het morgenrood, dat zich boven onze naaste toekomst verheft."

— Eene door de regeering benoemde commissie houdt zich bezig met het bestudeeren van een plan tot het invoeren van schilden bij de infanterie, om de soldaten zooveel mogelijk tegen de moorddadige geweerkogels te beschermen. Die commissie moet reeds het gebruik aanbevolen hebben van bronzen schilden, bestaande uit 90 deelen koper en 10 deelen aluminium, welke driemaal meer weerstands-vermogen hebben dan stalen schilden. Die schilden zouden 16 à 18 millimeter dik kunnen zijn. De Duitsche regeering heeft onlangs de proefschilden besteld, welke door den Deenschen kapitein Holstein werden uitgevonden en zeer goed voldeden.

Hinter e aldea a yorá e difunta i nan a rezá p'éle coe un corazón puro, koe bo por haya ainda únicamente na e lugarnan, camina senciljez di huventud a keda conservá.

Hendrik porfin a stop di yorá; coe resignación él tabata pidi, mescos koe Everard, pa alma di es un koe a sufri asina tantoe riba mundo. Hanna su lágrima a secá promer koe di toer: e jioe no tabata comprendé ainda kiko yamá perdé mama.

Bien pronto toer cos na e aldea a continuá su marcha regular, i casi generalidad no tabata cordá más koe a existi un martir Lena. Solamente den dos corazón su recuerdo triste lo ta durable..............................

Tempoe koe ainda lo trecé hopi suceso den nos historia bin complicá nos amigonan, e pastoor i Hendrik, adén, lo no apagá e santoe respeto pa e pober mama den corazón dje dos bon personanan ayí.

Koe bo también, lector, conservá santo recuerdo dje difunta.

***

¡ Nos no a describí e corteho mortuorio di Lena, pa imponente koe él por tabata; no pa e espectador superficial; ma pa bo, lector, koe no tin necesidad di magnificencia exterior pa entristecé i recogé bo alma: pa bo, mama ó muger hoben, koe ta sinti kiko yamá, ora bo mirá un huérfano, camná tras di morto di su mama, ta acompanjéle hiba na su última morada!

¡ Ayá, den e rincón silencioso di cementerio dje aldea, camina e paloe di ciprés ta sacudí su yerbanan secoe, ó e vlokkinan di sneeuw fó di riba su brazanan, ayá, Lena, e jioe di sufrimiento i amargura ta reposá. Di dj'éle nan por bisa koe su vida tabata un continuo moerimentoe, i morto su vida!

Frecuentemente, después di entierro, Hendrik a visitá e cementerio, i frecuentemente hasta e Hanna chikita ta huí fo di pastorie, su actual asilo, bai pasá algún ratoe na tumba di su mama. Everard també no por a abandoná hamás templo dje aldea, sin tirá un vista riba e rincón solitario, oenda Lena ta droemí.

Lector, awor nos ta bai continuá, más determinadamente, nos relato, pa nos ocupá nos dje heroë di nos historia, e generoso Everard.

¿ Di ki otro modo lo nos bolbé contréle, sino eherciendo caridad?

E amor pa su semehante a sometéle na prueba durísima durante e invierno koe Loverghem tabata atravesando. Miseria coe toer su horror a penetrá den círculo di masjá familia, i número di limosneronan di porta a porta tabata doená testimonio di dolorosa consecuencia dje estación inclemente. Den tal momentonan di angustia, Everard tabata e verdadero tata di su jioenan.

Amorosamente él a sacrificá toer cos na su alcance: infatigable, como semper, él tabata camná cerca e agricultornan di posesión, mendigando pa e viuda- i huérfanonan koe ta ruborizá, si nan cordá noemá riba camná pidi "limosna." El a bai Amberes, camina su cautiverio a proporcionéle hopi amigo: él a bati na porta di acaudalado- i poderosonan di mundo, implorando nan misericordia pa su pober Loverghem.

A menudo él a regresá coe poco — coe bien poco na e aldea: ma esai sin embargo no a debilitá su ánimo: pasobra él sabi masjá bon kiko ta para scirbi: "*Es koe perseverá te na último, lo ta bienaventurado.*"

Toer lo ke Everard haya na su viahanan, él tabata doená e desgraciadonan, den nomber dje bienhechor. No solamente él tabata doená; ma él tabata agregá acerca algún palabra di consuelo, e alma di toer limosna. Asina él tabata alimentá curpa i fortificá alma.

E pastorie a ser desnudá di toer lo kero tabata altamente necesario.

E vieha sirvienta tabata mira coe lágrina na wowo, awe desaparición di pam, majan di binja, caba dje cobertura cavente di cama, ó di un ó otro panja dje anciano.

Un dia él dici coe e criada, ora e último paar di palomba blancoe a bini confidencialmente ta pik nan cominda den su manoe. "¿Nos tin di deshací nos dje amigonan fiel aki!" i un ratoe después nan a bira dos tres cent den manoe dje anciano. Caba a yega turno di galinja-di patoenan, hasta dje cabritoe blancoe. Wanna, e sirvienta, koe tabata stimá toer e bestianan ayí manera su jioe, no por a kedá sin lamentá profundamente i sin yorá, mirando e miseria koe ta speréle.

—"¡ No ta nada, Wanna!"— Everard dici coe n'éle; — "podiser dianan di prosperidad lo bini ainda pa nos, i nos cas lo ta poblá atrobé coe otro animalnan favorito. ¡ Gradici cieloe noemá, koe nos por a asistí nos semehantenan, deshaciendo nos di nos amigonan fiel i carinjoso! Ay; ta dichoso di posedé i di conservá toer e cosnan ayí; ma padecé hamber, Wanna ...... cordamentoe sô di un tal sufrimiento, ta horrible!"

El ta continuá.

——o——

— Door den officier van gez. Colin, van het 33e reg. inf. in Frankrijk, is het denkbeeld geopperd, om de schoenen der onbereden manschappen van caoutchouc hakken te voorzien. Bij het neerzetten van den voet wordt hierdoor de schok gebroken, terwijl door de veerkrachtige stof het marcheeren wordt verlicht. Bovendien is caoutchouc goedkooper en sterker dan leder.

Belgie. — Het bestuur van de telegraphie heeft beslist, voortaan geene vrouwen meer in dienst aan te nemen. Degenen, die nu in dienst zijn, zullen niet worden afgedankt; maar wanneer hare plaatsen open komen, zullen zij door mannen worden vervangen.

— Onder de regeeringsbesluiten, in het laatste „Bulletin officiel de l'Etat du Congo" afgekondigd, is er een, waarbij de slavenhandel wordt strafbaar gesteld. De straffen, waarmede bedreigd wordt, bepalen, dat zij, die middellijk of onmiddellijk deel nemen aan de jacht of den handel van slaven, eene straf beloopen van 100 fr. boete tot de doodstraf.

Eene andere bijzonderheid omtrent den Congo-staat, ontleend aan het officieel rapport der administrateurs, hetwelk vóór eenigen tijd aan de kamers is medegedeeld: Van de 205 zeeschepen, welke in 1890 de havens van Banana en Boma verlaten hebben, voer er geen enkel onder Belgische vlag.

Duitschland.—Waarschijnlijk zal het bekende denkbeeld, om uit dankbare herinnering aan Windthorst, even als te Hannover, ook te Berlijn nog een kerk uit de bijdragen zijner vereerders te stichten, weder opgevat worden — Intusschen is voor het gedenkteeken, dat te Meppen te zijner nagedachtenis zal gesticht worden, thans het gipsontwerp gereed. De beeldhouwer Pohlmann heeft het ontworpen. Op een voetstuk van zandsteen is Windthorst voorgesteld in zittende houding, meer als leider van het Centrum dan als redenaar van het parlement. Trouwens, voor een staande houding leende hij zich minder, daar hij eenigsins door de jaren gebogen en zonder eenig oratorisch effect in houding of gebaar, met zijne kleine gestalte en zijn groot hoofd een vrij onoogelijk figur placht te maken. Daarom stelt Pohlmann hem liever zittend voor, met 't half opgerolde centrumsprogram in de linkerhand en met de rechterhand half opgeheven, als vermanende de fractie, om aan de beginselen van waarheid, vrijheid en recht getrouw te blijven.

—Naar men bericht, zal de Pruisische regeering waarschijnlijk een groot taalkundig werk doen ondernemen, namelijk de uitgaaf van een Latijnsch woordenboek, dat grooter en vollediger is dan alle bestaande. Prof. Martin Hertz, van Breslau, is met de leiding van het werk belast, waaraan een aantal taalgeleerden zullen deelnemen. Het woordenboek zal niet alleen het classieke Latijn, maar ook het latere Latijn omvatten. De Berlijnsche academie moet reeds het plan hebben goed gekeurd, welks uitvoering waarschijnlijk 18 jaren zal duren en misschien wel een millioen mark zal kosten.

— Ten gevolge der Amerikaansche Mac-Kinleywet, bedroeg in Duitschland gedurende de eerste 7 maanden van dit jaar de uitvoer van het consolaire district Chemnitz *f* 7.200,000 minder dan het vorige jaar, dat is juist de helft.

— Bismarck schijnt er vermaak in te vinden zich-zelf al meer en meer impopulair te maken. Zoo polemiseert hij thans in een zijner organen, de *Allg. Z.*, van München, tegen de gedenkschriften van maarschalk von Moltke. De mededeelingen van den overledene omtrent het ontstaan van de oorlogen '66 en '70 hebben de verontwaardiging van Bismarck opgewekt, en vooral hindert het hem blijkbaar, dat Moltke steeds alleen met den Koning overleg pleegde, en deze doorgaans de besluiten van den maarschalk bekrachtigde. Het orgaan van Bismarck doet het thans voorkomen, of alles wat Moltke hieromtrent meêdeelt, geheel bezijden de waarheid is, en Bismarck alles, ook op militair gebied, leidde. Zelfs tracht de *Allg. Z.* te betoogen, dat Moltke een domoor zou zijn, zoowel in krijgszaken als in politiek. —Groote verontwaardiging is door deze onwaardige polemiek verwerkt. Ongelukkig voor Bismarck, zegt o. a. de *Germania*, heeft het publiek meer vertrouwen in het woord van den eerlijken veldmaarschalk, dan dat van den man, die de politieke huichelarij heeft uitgevonden en meermalen op leugens is betrapt.

Engeland. — Admiraal Clan William heeft admiraal Cervais bij diens vertrek beloofd, binnenkort een tegenbezoek te Cherburg te brengen. De Engelschen en Franschen, die elkander gewoonlijk niet recht vertrouwen en tegenwerken, zijn nu de beste vrienden. De Londensche pers wijdt thans uit in lof over Frankrijk: de *Standard*, het officieuse blad, zegt: „Frankrijk is thans uit zijn isolement getreden; het heeft in de wereld wederom de plaats ingenomen, waarop het recht heeft, en de vrede is er slechts des te beter door verzekerd. Het bezoek van admiraal Gervais heeft tot dit resultaat medegewerkt. Wij zouden wenschen, dat Frankrijk eindelijk tot de overtuiging kon komen, dat niet alleen Engeland, maar alle Europeesche Mogendheden gelukkig zullen zijn, Frankrijk te mogen begroeten, dat op zulk eene nobele wijze zijne ongelukken heeft kunnen dragen en herstellen, zichzelven, recht heeft weten te verschaffen en ook recht laat wedervaren aan anderen."

— De *Times* verneemt, dat Rusland zooveel aandeelen in het Suëzkanaal als mogelijk was, heeft opgekocht, om invloed te oefenen op de besluiten der maatschappij, en op een gegeven oogenblik aan de Franschen het overwicht te verschaffen.

Spanje. — Te Saragossa en omstreken is plotseling eene vrij sterke pokken-epidemie uitgebroken. Ter voorkoming van eene uitbreiding der ziekte, zooals in 1890 het geval was, heeft de Regeering uitgebreide maatregelen verordend.

Rusland. — De hongersnood is op het platteland veel grooter dan men zelfs in de steden kan vermoeden. Een poop, die een reisje door het gouvernement Kasan maakte, schrijft er over als volgt: De stedelingen kunnen zich geen idée vormen van de ellende en het gebrek, die onder de boeren bevolking voorkomen. Het is op zich zelve reeds vreeselijk te zien, hoe de algemeene sterfte toeneemt, als men daar machteloos tegenover staat. Het is mij onmogelijk, alles te beschrijven, wat ik gezien heb: maar ik zal er toch een paar staaltjes van mededeelen. Voor een paar dagen bezocht ik het dorp Naredey. Binnen den tijd van een half uur ontmoette ik zestien menschen, die van ellende compleet waren uitgeteerd. De meesten dezer ongelukkigen hadden gedurende de geheele week geen kruimel brood geproefd. Met verwrongen gelaatstrekken en glazige oogen staarden zij mij aan, en velen waren nauwelijks in staat, uithoofde van hun verbazende zwakte, de handen uit te steken naar het brood, dat ik hun voor hield. Enkelen hadden nog slecht de kracht, om het op te eten. Tal van lieden zijn gestorven, voordat hulp is aangekomen. Hoe langer ik in het dorp verbleef, des te meer ellende ontmoette ik.

Op straat, voor de huizen en voor de kerk zag ik eene menigte uitgeteerde menschen zooals men ze alleen in tijd van hongersnood kan aantreffen. Sommigen verkeerden schijnbaar in een staat van ongevoeligheid en algeheele berusting in hun lot. Anderen daarentegen waren bijna wanhopig en schreeuwden luid om brood. Moeders, die hare kinderen hadden verloren, klaagden weenend aan den openbaren weg. Alles wat eetbare waar kan genoemd worden, is sedert lang op. Zoolang de voorraad groenten en vruchten duurde, kon men het leven rekken: weldra was ook deze voorraad verteerd. De dorpelingen verzamelden vervolgens lindeboomen - bladeren, die zij droogden en stampten, om er eene soort moes van te maken. Veertien dagen achtereen hadden zij niets anders te eten: maar dit voedsel kon onmogelijk brood vervangen. Toen de eerste hulp kwam opdagen, had de dood reeds een grooten oogst gemaakt. Het sterftecijfer is daarna op onrustbare wijze gestegen, zoodat b. v. in eene kleine gemeente van 150 gezinnen er reeds 47 zijn gestorven. Natuurlijk wordt de hongersnood ook in verschillende plaatsen van ziekten vergezeld.

Turkije.— De Mahomedanen op Creta, dreigen de hulp van Engeland te zullen inroepen, indien de Sultan aan de eischen der Christenen toegeeft. De naar Assigonië gezonden troepen worden door gewapende Christenen tot den terugtocht gedwongen. De inwoners zenden hunne vrouwen en kinderen naar het gebergte, hetgeen gewoonlijk als een voorteeken van eenen opstand geldt.

Oostenrijk. — Terwijl geheel Europa in diepe rust verkeert, komt plotseling de Oostenrijksche regeering voor den dag met de mededeeling, dat zij voornemens is tot eene nieuwe uitbreiding van het leger over te gaan. Dezer dagen verscheen te Weenen eene brochure, waarin de wenschelijkheid van eene vermeerdering van het Oostenrijk-Hongaarsche leger werd aanbevolen. Dit geschrift zou weinig de aandacht trekken: maar dat het plan aanbevolen wordt door het *Fremdenblatt* het bekende regeerinsorgaan, doet de zaak verdacht voorkomen. Die uitbreiding zal ook nog al van eenig belang zijn, in de eerste plaats met 2000 wetenschappelijk gevormde officieren; ook het aantal onderofficieren moet verhoogd en de sterkte van elke compagnie in vredestijd van 75 op 100 man gebracht worden. Ook voor de artillerie eischt de brochure eene vermeerdering van 14 officieren, 2600 manschappen, 980 paarden en 84 kanonnen. Deze verbeteringen doen de legeruitgaven stijgen met 18 millioen fl. De bevolking zal met een en ander minder ingenomen zijn; maar tocht beschouwt men de brochure als eene voorbode van de dingen, die komen zullen.

Zwitserland. — Prins Henri van Orleans en prins Roland Bonaparte, beiden geografen, hebben elkander op het aardrijkskundig congres te Genève ontmoet, waar de politieke tegenstanders, door de liefde voor de wetenschap tot elkander gebracht, vriendschap sloten.

China. — De langstaarten van het Hemelsche Rijk beginnen te begrijpen, dat de Europeesche Mogendheden niet met zich laten spotten. Een gezantschap te Londen, ontkent ten stelligste, dat het leger in opstand zou zijn tegen den Keizer. Integendeel beweert het, dat de voornaamste militairen, mandarijnen en de onderkoningen, die allen op de hoogte der westersche beschaving zijn, op eene onverbiddelijk beteugeling der misdaden, waarvan de christenen en de vreemdelingen het slachtoffers zijn, aandringen, zelfs zouden, naar bewering van het gezantschap verscheiden rijke Chineezen eveneens geplunderd en vermoord zijn. Deze rooverbenden zullen tot den laatsten man uitgeroeid worden, maar daartoe is tijd noodig; door te veel haast konden de maatregelen verijdeld worden. Alvorens echter een antwoord te geven, of er termen te vinden zijn, tot het uitstellen van eene gezamenlijke, krachtige optreding der Mogendheden, zal lord Salisbury eerst met Frankrijk, Duitschland en Rusland in overleg treden.

Aan de *Times* wordt uit Shanghaï gemeld: Te Ichang zijn de eigendommen der missiën en der vreemdelingen door oproermakers verbrand. Niemand is omgekomen.

Amerika. — De bekende protestantsche Hoogeschool Harvard, de oudste der Vereenigde Staten, gesticht door den befaamden Calvinist Dudlay, heeft dit jaar tot het houden der openingsrede uitgenoodigd Mgr. Keane, rector der Katholieke Hoogeschool van Washington. Mgr. Keane nam de uitnoodiging aan, verscheen onder een overgroote menigte Calvinisten in zijne Prelaatkleeding en hield eene rede over de waarheid van het Christendom.

— In Amerika worden proeven genomen met een luchtrijwiel, uitgevonden door prof. Meijers. In tegenwoordigheid van duizenden getuigen werd daarmede een snelheid van tien engelsche mijlen in het uur en een hoogte van 15,000 voet bereikt. De kracht die de reiziger zwevende houdt, is eene peervormige luchtballon, van niet overgroote afmetingend, gevuld met waterstofgas. Door de kracht uitgeoefend op de pedalen, wordt een luchtstroom veroorzaakt, die den ballon voortstuwt; het sturen geschiedt door het lichaam voor- of achterover of op zijde te wenden. De *Graphic* bevatte onlangs de photographische afbeelding van dit fabelachtig werktuig, genomen op het oogenblik, dat prof. Meijers ernede nederdaalt, aan het bestaan er van behoeft men dus niet meer te twijfelen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 18 Setiembre.

París. — E suma di placa koe general Balmaceda a despachá, a vega Inglaterra i ser depositá na Banki di Inglaterra, mientras koe tribunal no dicidi e cuestion ayí.

Francia i Italia a reconocé e gobierno provisorio nobo di Chile.

Embahador di China na París a priminti ministro Ribot koe europeanonan residente na Imperio celeste, lo ta protegé, ma nan ta temé koe e promesa no keda sin valor alguno.

Nan ta bisa koe Rusia kier pa toer aspirante pa oficial di marina conocé navegación di rio Danubio.

Londres.— Ja 11 barcoe di guerra ruso a pasá estrecho di Dardanelos. E continuo movimiento di barcoenan di guerra ta causá grandi temor.

New York. -- Ultima noticianan di San Salvador ta bisá koe tabatin ayí un temblor di tera den último dianan, koe a mata 40 persona. Número di hendenan heridá ta más koe sesenta. Ainda no tin ningun noticia di interior di república. "*Ilopongo*" ta mandá lamá di agua herebé. Nan ta temé otro temblor.

Peso mejicano 75½ cent fuerte.

19 Set:

París.-- Toer courant ta censurá e discurso di emperador Wilhelm hací na Erfort, na oenda él a tratá Napoleón di *parvenu* corso.

President Carnot i ministronan a pasá ayera revista di 100,000 homber empleá na maniobranan, i nan a manifestá tropanan nan satisfacción.

Londres.—Marqués di Salisbury a pidi ministro inglés na Washington un contestación inmediata riba tarifanan.

Banki di Inglaterra ta anunciá koe lo él doena un dividendo di cincoe por cientoe, pa él demoestrá koe e garantía doená na cas di Barring no a perhudikéle.

Madrid.— E distritonan inundá ta na un estado desesperante.

Pérdidanan na Toledo ta dos miljon i mei di fuerte. Den stad di Consuegra tin 945 cadaver. Tin cinco miljón fuerte votá pa socorré e víctimanan.

21 Set:

París.-- Ayera nan a bolbé representá *Lohemgrim*, i atrobé tabatin protestación. Nan a gritá tambe: Viva Francia, abaho Wagner. Policía a arrestá 680 hende.

Sultán a condecorá Mr. Ribot ministro di Rel: Ext:

Londres. — Embahador di Inglaterra na Constantinopla no a contestá Sublime Puerta ainda riba explicacionnan pidi coe urgencia tocanti desembarque na Mitylene.

Senador Wark di Canadá ta recomendá di animá comercio coe antiljanan. Ministro a contestá koe gobierno ta ocupá coe e asunto ayí.

Príncipe real di Dinamarca a verloofd coe princesa Victoria di Wales.

New-York.—Gobierno provisorio di Chile a combini di reconocé debe koe ex-presidente Balmaceda a haci.

Bankinan a bolbé sigui nan operación.

22 Set:

Paris.— *Le Temps*, papiando dje maniobranan, dici koe apesar koe estado di ehército no ta enteramente perfecto, ehército francés ta un verdadero ehército na mando di oficialnan capaz, i koe tropa ta spera porvenir coe confianza i sin miedo.

Un telegrama di San Petersburgo ta bisa koe Santo Sinodo a doena orden di socorré desgraciadonan sin distinción di religión.

Noticia ta circulá koe general Balmaceda a matá su curpa den legación di Argentina na Santiago di Chile.

Londres.— Nan a lamantá fô di banki di Ingiaterra suma 350.000 libra esterlina, i dje cantidad ayi 90.000 lo bai New York.

New-York.— Ministro di Spanja na Chile, a agradecé almirante di escuadra di Estados Unidos na Valparaiso oficialmente, pa protección doená na súbditonan spanjó duranti sitio i toemamentoe di stad.

23 Set:

Paris.— Nan ta bisá koe e lei riba pasaportenan na Alsacia i Lorena, a sufrí modificación.

Londres.— Un tempestad a haci masjá danjo na Inglaterra tantoe na tera como na lamar.

Na banki di *Londres* i *Westminster*, nan a cometé un robo di 50.000 libra esterlina na biljete.

Companianan inglés di ferrocarril ta anunciá koe aumento di sueldo di empleadonan, ta motiboe di disminición di dividendo.

New-York. — Segun robo di Washington tabatin ayi algun temblor, ma nan no ta bisa com cos a pasa.

Madrid.— La Reina ta bai Consuegra na inauguración di promer piedra di casa municipal.

Antayera nochi.

Londres. — Director general di Correo na Canadá ta kehá pa motiboe dje contratonan hací coe companianan di ferrocarril.

Inglaterra a reconocé gobierno chileno.

E tempestad di dia luna a haci masjá barcoe naufragá riba costa.

Firma *White & C°.* di Londres a kibra, na consecuencia di especulación di trigo.

Den círculonan diplomático nan ta di opinión koe actitud di gobierno turco den e cuestión Dardanelos, ta haci Inglaterra incliná na e *triple alianza.*

Madrid.— Simán koe ta bini, la Reina lo regresá na Consuegra pa socorré e victimanan di inundación. Crisis ministerial ta continuá.

New-York. — Nobo ta circulá koe Estados Unidos kier siguréle posesión di San Tomas pa hacíele un estación naval i comercial.

VERSCHEIDENHEDEN.

De bevolking van Frankrijk is van 1886 tot 1891 vermeerderd met 208,584 personen. Vooral in de groote steden is de bevolking toegenomen. Het aantal bewoners van Parijs is vermeerderd met 167,000; Lyon 29,000; Marseille 31,000; Bordeaux 31,000; Nizza 20,000 en Montpellier 12,000, terwijl de plattelandbevolking bepaaldelijk afneemt. In sommige zuidelijke departementen is de bevolking met duizenden, in Lot zelfs bijkans met 16,000 zielen verminderd.

Uit de jongste 10jaarlijksche volkstelling is gebleken, dat de hoofdstad, van Engeland met hare voorsteden op het oogenblik telt 5,634,000 bewoners, dat wil zeggen bijna zooveel als geheel België en meer dan Nederland, Londen is meer bevolkt dan Zweden, Portugal, Zwirserland, Bulgarije, Saksen, Denemarken, Griekenland en Noorwegen. Ook heeft Londen tweemaal meer inwoners dan Canada, dat bijna zoo groot is als geheel Europa, en één millioen inwoners meer dan Australië!

De nieuwe kroon, die keizer Wilhelm zich heeft doen vervaardigen, moet een waar kunstwerk zijn. Zij werd door den keizer zelven in overleg met den schilder Emil Doepler ontworpen. De edelgesteenten, die in de kroon sieren, zijn uit de schatkist van het huis Hohenzollern afkomstig. De voorzijde is over haar geheele breedte met groote diamanten, op gouden bladeren aangebracht, bezet. Van den opstaanden rand vereenigen zich acht bogen, met een rij groote paarlen afgezet en op ieder van welke een roset van vier diamanten prijkt, tot een kruis van edelgesteenten. Keizer Wilhelm heeft deze kroon voor zijn hoofd juist passend doen maken.

Bij een horlogemaker te Memel (Rusland) kwam op een dag eene voorname Russische dame binnen, die een wekkerklokje wilde koopen. De winkelier liet de dame verscheidene wekkers zien, dure en goedkoope; de bezoekster koos het goedkoopste wekkertje uit en dong nog veel op den prijs af. Na veel loven en bieden kreeg de dame werkelijk het uurwerk voor den door haar geboden prijs. De winkelier vroeg haar met een zonderling lachje, of zij over de grenzen moest en hoe laat ze aan de grens zou zijn. Het antwoord luidde: „Precies om drie uur." De winkelier zette daarna schijnbaar het wekkertje gelijk.

Tegen drie uur was de Russin ook werkelijk aan de grenzen en ging het grenskantoor binnen. Op de vraag van den commies of zij ook iets bij zich had, dat aan belasting was onderworpen, antwoordde zij ontkennend. Nauwelijks had zij dit gezegd, of men hoorde een wekker met groot geraas afloopen. De commiezen zagen elkaar veelbeteekenend aan en doorzochten daarna het handkoffertje van de dame. Hier vonden zij den wekker, in een kussentje ingenaaid. Zooals men raden kan, had de winkelier, uit wraak, dat de Russin zooveel afgedongen had, den wekker zoo gezet, dat hij te drie uur afloopen moest. Het uurwerk werd niet alleen verbeurd verklaard, maar de dame moest nog eene boete betalen, gelijkstaande met dertigmaal de waarde van den wekker.

Eenigen tijd geleden veroorzaakte een begrafenis groote opschudding in den omtrek van het gemeentegasthuis te Weenen. Honderden koetsiers en conducteurs van den tram hadden zich, gekleed in uniform, voor den hoofdingang opgesteld, om de laatste eer te bewijzen aan hun kameraad, baron Erwin von Schönstein, laatsten telg van een der edelste geslachten van Oostenrijk. De lijkbaar, met rijke draperieën getooid, werd door de koetsiers opgenomen en naar den doodsakker gedragen, gevolgd door een kapitein der dragonders, aan wiens arm een vrouw in diepen rouw gekleed, voortschreed, de baronesse Von Schönstein, echtgenoote van den overledene, die van haar gescheiden leefde. Achter hen volgden een groot aantal personen, behoorende tot de aristocratische kringen van Weenen, de koetsiers en het overige personeel van de Weensche Tramweg-maatschappij.

Baron Von Schönstein was oud-officier der cavalerie en millionair daarenboven. Toen hij zijn schatten verspild en verbrast had, verliet hij zijne echtgenoote, daar hij van haar inkomen niet leven wilde, en solliciteerde naar de betrekking van controleur aan de directie der trammaatschappij. Hij kreeg deze betrekking, maar kwam op zekeren dag in conflict met de reizigers; om zich zelven hiervoor te straffen, vroeg hij aan de directie om gedegradeerd en als eenvoudig koetsier aangesteld te worden. Men willigde het verzoek van den zonderlingen, origineelen baron in, en van dit oogenblik af was hij steeds een voorbeeld van stipheid en plichtsbetrachting, uitgenomen wanneer hij van tijd tot tijd eenige toelage ontving van zijne familie; dan nam hij voor eenigen tijd zijn ontslag, om „en grand seigneur" te leven, totdat de laatste stuiver verteerd was, en hij door den nood gedwongen werd om de zweep weder ter hand te nemen.

AVISO.

Pa falta di carton nos no ta na ocasion ainda di por binder "La Unionnan" di anja pasá. Ma tan pronto koe nos ricibi, lo nos pone na conocemento di público afin koe nan por manda nan "La Union" manera anja pasar. RED.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT & HIJOS, Curaçao